

tillægges de Betænkeligheder, der kunne anføres mod Beføjelsen til at holde Tredjemands Navn skjult, større Betydning. Det, Kommittenten har Krav paa, er alene, at Udbyttet af Kommissionærens Aftaler tilfalder ham. Som Regel vil han ikke have nogen berettiget Interesse i at faa Navnet paa vedkommende Tredjemand at vide. Naar nu hertil kommer, at den Handelskommissionær, der ikke opgiver Navnet paa Tredjemand, ifølge § 14 staar del credere, er det formentlig hovedsageligt i de Tilfælde, hvor den af Tredjemand paatagne Forpligtelse efter Aftalen ikke opfyldes i rette Tid — være sig af Tredjemand eller Kommissionæren — eller naar Kommissionæren ikke har opfyldt sin i nærværende Paragraf omhandlede Afregningspligt eller har handlet svigagtigt mod Kommittenten eller er kommen under Konkurs; at Kommittenten har en saadan Interesse i at faa Tredjemands Navn at vide, at Hensynet til Kommissionærens Interesse i Kundekredsens Hemmeligholdelse maa vige. I disse Tilfælde har Kommittenten efter § 57, 2det Stykke og § 58 selv Ret til at gøre den ved Aftalen erhvervede Ret mod Tredjemand gældende, og i disse Tilfælde tillægger altsaa § 7 Kommittenten Ret til at faa Navnet opgivet. Ved Indrømmelsen af denne Undtagelse maa formentlig Indvendingerne mod Bestemmelsen være afvæbnede.

Reglen i § 7, sidste Punktum gælder kun Handelskommission; udenfor Handelskommission er der ikke nogen tilsvarende Interesse for Kommissionæren i at hemmeligholde Tredjemands Navn, og han maa derfor være pligtig paa Kommittentens Forlangende at opgive Navnet paa den, med hvem han har sluttet Aftale, jfr. § 57, 1ste Stykke.

§ 8.

Af Kommissionærens Forpligtelse til at varetage Kommittentens Interesser paa bedste Maade følger, at han, som fastsat i § 8, naar der indtræder Omstændigheder, som kræve, at Kommittentens Forskrifter fraviges, saavidt muligt maa underrette Kommittenten derom og indhente dennes

nærmere Ordre. Som Omstændigheder, der kunne udkræve Afvigelse fra Kommittentens Forskrifter, skal særlig nævnes, at Varen, der er tilstillet ham til Salg, er ved at fordærvs, eller at uforudsete Prissvingninger gøre Realisation til en anden Pris eller et andet Tidspunkt end aftalt nødvendig, hvis Tab skulle undgaas. Underretning skal gives uden Ophold, og det følger af det foran om Handelskommission udviklede, at Forpligtelsen til at handle hurtigt er særlig streng i Handelskommission. Man har dog, som tidligere bemærket, ikke fundet Anledning til i Analogi med Købeloven at opstille en bestemt Sondring mellem Handelskommission og civil Kommission med Hensyn til den Hurtighed, hvormed Underretning skal gives.

Ikkesjældent ville de omtalte Omstændigheder udkræve en saa hurtig Optræden, at der ikke kan blive Tid til først at indhente Kommittentens Ordre. Udkastets Bestemmelse om, at Kommissionæren under saadanne Forhold skal handle, som Omstændighederne tilsige, og at dette ifølge Paragrafens 2det Stykke ogsaa gælder, naar et Limitum er fastsat, maa formentlig siges at stemme med, hvad der maa antages forudsat af Kommittenten. Hvis de uforudsete Omstændigheder bestaa i, at en Kommissionæren til Salg tilsendt Vare er ved at fordærvs, kan han vel i de fleste Tilfælde gaa ud fra, at Kommittenten ønsker den realiseret hurtigst muligt, selv om den aftalte Pris ikke naas. Mere betænkeligt vil det være, naar de ekstraordinære Forhold bestaa i stærke Prissvingninger med Hensyn til Varen. Drejer det sig om Varer, hvis Pris er stærkt vekslende, vil Kommissionæren vel undertiden kunne gaa ud fra, at de foreskrevne Salgs- eller Indkøbspriser ikke skulle være ubetinget bindende for ham. Men Forholdet kan ogsaa være det, at Prisen netop er sat til det bestemte Beløb, fordi Kommittenten ønsker at indvirke paa Markedsprisen, eller at han dog har ment ikke at kunne staa sig ved, at Varer af det Mærke kastes paa Markedet til en ganske usædvanlig lav Pris, og derfor foretrækker, at intet